

N. ° 389 Any XXXIII

BONA PAU

MONTUÏRI

JULIOL 1985

El Montuïri ascendeix a Tercera Divisió

Amb el Montuïri, tot Montuïri era una festa

El diumenge 23 de juny passat, a les vuit i quart de l'horabaixa, després d'haver guanyat el partit de futbol contra el P. D. Santa Eulàlia d'Eivissa, en Es Revolt començava la festa amb motiu de l'ascens del Montuïri a III Divisió Nacional. Tanta era l'alegria que no sols les banderes, sinó també els homes i joves més representatius d'aquesta gesta esportiva anaren a l'aire. Crits, renou, coets, traques, botzines, banda de música, xampany, ensaimades, balls improvisats i una gran bulla que començà en el camp i s'acabà hores després a Plaça, on tothom participà de la festa i alegria i on tots ens sentírem units i gojosos a l'entorn d'un mateix fet, fruit d'una perseverança: L'ascens del Montuïri.

A la foto hi podem veure:

Drets (d'esquerra a dreta): Biel i Ricardo (massagistes),

Jaume Pocovi (juvenil), Juanjo Estrades, Josep Gomila, Mateu Barceló, Joan Ramonell (president), Macià Miralles, Jaume Prohens, Biel Miralles, Antoni Nicolau i López Castillo (entrenador).

Davant: Àngel Prado, Àngel Albero, Paco Rosselló, Benet Campins, Ignasi Forteza, Joan Verger (juvenil) i Llorenç Bauzá.

- **EL PARE MARTORELL**, investit acadèmic de Belles Arts.
- **S'HA ELEGIT** el nou Consell Parroquial de Pastoral.
- **EL BISBE** va confirmar 65 joves.
- **L'ESCOLA DE MONTUÏRI** obté el 3er. Premi de l'Antena Mágica.
- **ELS IMPOSTS** baixen del 20 al 16 %.

EUFÒRIA D'ÈXIT

Sols han passat els sis primers mesos de 1985 i tothom té ben fresca la memòria de les gestes en les quals els montuïrers han estat protagonistes; realitats que a la vegada ens han donat una certa eufòria d'èxit.

No és que volguem fer una recopilació de dades extraordinàries ni de succeïts brillants, només feim un recompte d'aquells punts i fets que per ells mateixos sobresurten.

Així, en l'aspecte social, cal destacar el bon funcionament del menjador de la Tercera Edat i els projectes per a la seva ampliació; els plans de construcció de la depuradora i l'asfaltat del camí de Ses Donades.

Des del caire educatiu i escolar, s'ha de mencionar la commemoració del cinquantenari de les escoles, els cinc milions per a la seva millora, la creació (Passa a la pàg. 2.)

Guanyat pels alumnes de vuitè

TERCER PREMI A L'ANTENA MÀGICA

Un matí de febrer, la «rollista» de segona etapa, Donya Francesca, ens proposà, en pla «rollo», un programa de ràdio. Lògicament, va ser admès amb poca il·lusió. Xerrant, xerrant, vàrem acordar que el tema més adequat per al programa era «Els Cossiers», tan propi de Montuiri.

Com hem dit, al principi hi havia poc interès, però a mesura que ens repartírem el treball, la cosa agafà més importància.

Cadascú volia fer el millor amb la seva secció. Després de varis assaigs generals

i de l'elaboració del guió, va arribar el moment esperat per tothom: el dia de la gravació.

A l'entrada de l'estudi de Ràdio Popular la impressió va ser tremenda: Cambra insonoritzada, micròfons, aparells estranys per a la gravació, etc... després visitarem els estudis i discoteca de Ràdio Popular.

Un mes després poguérem escoltar amb tota emoció el nostre programa.

Després de varis mesos, tots els participants, que érem trenta-dos, ens vàrem reunir per a l'entrega de premis.

Primerament varen donar una placa a cada col·legi participant. Després el Conseller de Cultura va donar les gràcies a tots fent un breu discurs, i seguidament es va procedir a l'entrega dels sis premis.

Els tres primers foren: Tercer: Col·legi Públic «Joan Mas i Verd», segon, Col·legi Públic d'Establiments i Primer: Col·legi Públic de Sant Llorenç.

Volem donar les gràcies a Antoni «Rei», Biel Majoral, Mestre Joan «Niu», Andreu Genovart, Biel Gomila i Francesca Cabot.

GABRIEL SERRA I JOSEP MIRALLES

GABRIEL SERRA, SEGON PREMI DEL CERTAMEN JUVENIL DE NARRATIVA

EUFÒRIA D'ÈXIT

(Ve de la 1ª pag.)

quasi segura d'una unitat de preescolar i els premis aconseguits en concursos, tant pels alumnes (tres) com per l'escola (dos), amb especial menció del darrer: un treball radiofònic sobre els Cossiers.

Culturalment, s'ha de remarcar l'ingrés del Pare Antoni Martorell a l'Acadèmia de Belles Arts i la creació del Patronat de Cultura.

Mirant l'Església volem esmentar tant la visita pastoral del Bisbe amb la confirmació d'un bon grup de joves, com la constitució del Consell Parroquial de Pastoral.

I esportivament predomina l'ascens del Montuiri a la III Divisió Nacional, però també despunta la creació de la Comissió d'Excursionisme, la integració de cinc equips de futbol a la temporada 85-86: benjamins, alevins, infantils, juvenils i de III Divisió; el fet que alumnes de l'escola hagin aconseguit campionats regionals de «valles», de cross i de 2.000 metres i la designació del nostre Redactor en Cap, Gabriel Gomila, finalista com «persona física de més dedicació a l'esport base» dins la Comunitat Autònoma.

Aquestes i altres realitats no citades diuen molt d'un poble que dia a dia s'esforça pel seu millorament. I ara sols manca desitjar que aquesta eufòria d'èxit i de triomf que vivim sia de llarga durada.

ONOFRE ARBONA

A l'esquerra veim na Coloma Alcover i Melià de la qual informàrem el mes passat que havia estat premiada en el concurs de murals de Juventuts Musicals. I a la dreta, na Jerònia Lladó i Vich, finalista i premiada en el XXV Concurs de redacció de «Coca-Cola».

JERÒNIA LLADÓ, QUART PREMI EN EL CONCURS DE REDACCIÓ

Un altre alumne del Col·legi Públic d'E.G.B., Na Jerònia Lladó Vich (col·laboradora de BONA PAU) ha resultat premiada en el concurs de redacció de major categoria que se celebra a Espanya: el de Coca-Cola i patrocinat pel Ministeri d'Educació i Ciència.

Precisament enguany es complia el XXV aniversari d'aquest concurs. Hi participen cada any tots els alumnes de vuitè d'E.G.B. de les escoles de tota Espanya. Cada escola tria els quatre millors del curs i participen a una fase territorial que es va dur a terme a Palma. Les redaccions són enviades totes a Madrid on un tribunal les jutja. Dins les 10 millors de Balears hi figurà la de Na Jerònia Lladó Vich que va rebre el quart premi consistent en una bossa de viatge i una càmera fotogràfica. L'entrega de premis va tenir lloc a l'hotel Palas Atenea de Ciutat.

NOUS MESTRES A L'ESCOLA

En el Concurs de trasllats d'enguany, venen destinats a Montuiri, amb caràcter definitiu, els següents mestres:

Jerònia Oliver Rotger. Ve de Vilafranca, si bé ja havia estat a Montuiri, provisionalment, els cursos 1978-79 i 79-80 a 1er. i 2on. respectivament.

Guillem Fiol Tomàs. Enguany ja estava provisional a Montuiri i era tutor de 4rt. És de Lloret.

Aina Ferrer Torrens. És d'Inca i estava a Alaró.

DE LES ESCOLES

NUMERO 11 DE «PUPUT XERRADOR»

Corresponent al tercer trimestre del curs escolar que ja ha acabat, ha sortit el número 11 de la revista escolar «Puput Xerrador».

Hi figuren les habituals publicacions de treballs literaris i sortides pedagògiques dels alumnes. En aquesta edició de juny, hi ha tres temes monogràfics: Les caricatures dels professors, els oficis que pensen exercir els actuals alumnes de tots els cursos i «Alguns carrers amb noms religiosos».

Els alumnes de segona etapa ens contenen el seu viatge d'estudis i els de vuitè, «quin camí hem de seguir per aprendre a estudiar».

Per primera vegada, la impressió s'ha feta a Petra, com BONA PAU, amb una presentació impecable.

EL COL·LEGI PÚBLIC,
TERCER PREMI EL CONCURS
«ANTENA MÀGICA»

El dimarts 18 de juny, el col·legi públic d'E.G.B. «Joan Mas i Verd» va rebre un importantíssim premi, el tercer, en el Concurs de Ràdio «Antena Màgica» patrocinat per la Conselleria de Cultura dins la Campanya de Normalització Lingüística. Va consistir en una placa a l'escola, i una quantitat en metàl·lic de 70.000 pessetes. El títol, «Els Cossiers de Montuiri». Fou realitzat per tots els alumnes de vuitè. Deim tots, perquè tots hi prengueren part i inclús tots intervingueren a la gravació sense distinció dels qui tenien millors o pitjors condicions radiofòniques.

Una distinció que ha alegrat molt els qui coneixen la seva vàlua per la gran feinada feta pels alumnes, professors i gent que ha col·laborat; pel mèrit que suposa una tasca en equip i per la quantitat i qualitat de les escoles participants. La Conselleria va duplicar els premis a rel de l'alt nivell dels programes.

A part, insertam l'opinió de dos alumnes de vuitè.

Biel Gomila

Investit acadèmic de la Real Acadèmia de Sant Sebastià

“El pare Antoni Martorell, un dels músics mallorquins més relevants”

Amb motiu de la seva investidura, el diari «Ultima Hora» publicà el passat 13 de juny el text que seguidament reproduïm. No l'hem volgut traduir ni modificar gens perquè així el consideram suficientment expressiu.

Ayer tuvo lugar la investidura de Antoni Martorell Miralles como nuevo académico de número de la Real Academia de Belles Arts de Sant Sebastià de Ciutat de Mallorca. Tal vez el primer reconocimiento y valoración oficial por parte de una entidad local a este mallorquín, de Montuiri, con personalidad y aureola mundiales en el campo de la música. No valorado hasta ahora en su justo aprecio por sus propios paisanos, quizás debido a que ha desarrollado sus actividades la mayor parte de su vida —35 años—, en Roma.

El currículum artístico musical del padre Martorell avala por sí mismo la justificación de estos adjetivos elogiosos y este reconocimiento oficial de sus méritos. El resumen, muy esquemático, de su currículum es el siguiente:

Licenciado en Teología por la Universidad Gregoriana de Roma; diplomas en solfeo y armonía por el Conservatorio de Palma; diploma de piano superior por el Conservatorio de Valencia; diploma de composición musical y canto gregoriano por el Pontificio Instituto de Música Sacra de Roma; organista titular de la basílica de Santa Susana, norteamericana, de Roma; catedrático de polifonía y director de canto coral, por el Pontificio Colegio Norteamericano de Roma; profesor de canto coral en los institutos «Mater Gratiae» y «Santa Ana» de Roma; miembro de la comisión pontificia de música sacra de Roma; director presidente de la pontificia comisión de música de la diócesis de Roma; fundador y director de los cursos de «Ag-

giornamento litúrgico-musicale» de la Universidad de Letrán, en Roma; concertista de órgano en Roma, Bolonia, Turín, Asís, Radio Vaticana, Radio Monteceneri de Suiza, Lugano, Locarno, etc.

Sus obras musicales y didácticas son numerosas, entre las que destacan centenares de composiciones para órgano, más de una docena de misas, centenares de motetes, cánticos, partituras, conciertos, tocatas, baladas, etc.

Y en cuanto a su obra discográfica, también extensísima, resulta imposible enumerarla. Tiene más de doce discos, «Cantos a la esperanza», «Polifonía clásica y moderna», «Goig de cantar», «In un solmattimo», «Si fa sera», «Cantiamo al Signore», etc., y varias cassettes —cintas magnetofónicas— como «Poble peregrinant», «Celebrem al Senyor», «Goig de cantar», etc.

Una vida completamente dedicada a la música y cuya trayectoria ya fue pronosticada hace cuarenta años, cuando era alumno del Instituto

de Música Sacra de Roma, el único en el mundo en su género. En 1948, monseñor Iliginio Anglés, director del Instituto Español de Musicología de Madrid, en una visita a Roma, preguntó por los alumnos españoles. «En la actualidad —le contestaron— sólo hay cuatro. Tres sacerdotes y un franciscano mallorquín. Este último es el alumno más aventajado del instituto». Era el padre Martorell.

El fraile, que ahora reside en el convento de San Francisco, de Palma, deja bien patente su satisfacción por la investidura: «Tengo una íntima satisfacción. Es el reconocimiento oficial a mi labor musical tanto a nivel nacional, internacional, como local. Reconozco que se me ha reconocido más en el extranjero que en mi propia patria.

Jaime Nicolau

El Pare Bartomeu Verger Servera, T.O.R.

Fou Superior de Cura, de la Porciúncula i Ministre Provincial

El P. Bartomeu Verger, franciscà, per ventura no és massa conegut pels montuïrers joves, perquè ja fa llarg temps que parti de Montuïri. Té 86 anys, i segurament alguns de la seva quinta recordaran la seva vivacitat, intel·ligència i bon humor.

Prenim el camí de Lluçmajor i tocam al convent de St. Francesc; allà si que és ben conegut i estimat de tots. Amb poc temps descobrim que encara que tenguí una edat avançada, és un home molt eixerit, donat a la conversa, amigable i obert al diàleg. I per ventura el que més ressalta d'ell és la humilitat i senzillesa franciscanes.

—Pau i bé, P. Verger. Vostè no aparenta tenir 86 anys, està de molt bona saba.

—Vaig néixer a Montuïri dia 3 d'octubre de 1899, a Can Rafaler, del carrer de Ses Tres Creus. Encara que algunes llargues temporades he estat malalt, ara em sent molt bé.

—Què recorda de Montuïri?

—Me'n vaig anar que tenia onze anys, i per això record poques coses. Allò que més record són els anys de nin, quan anava a l'escola. El nostre mestre era D. Pere Josep Crespi (1): era capellà i mestre nacional, «Es capellà Palou», li deien. La nostra escola era a Ca'n Marc, una casa d'Es Molinar; més envant, passàrem al carrer de Baix, una casa de Can Ferrando, on hi té el local l'Obra Cultural. D. Pere Josep era un mestre sever i exigent; un dia em cridà per dir-me a veure si volia ser religiós, i als meus onze anys, dia 14 de juny, me'n vaig anar a Lluçmajor. Altres records de l'escola són els premis que ens donaven: solien ser llibres. Jo sempre vaig estudiar amb gust.

—Quins eren els seus companys d'escola a Montuïri?

—Molts ja són morts. En Tomeu «Nyol», En Joan Mas «Collet», que fou el batle del temps de la República, i que era un bon estudiant. Per cert que l'any 1929 vaig tenir amb ell una interessant conversa viatjant en el tren. També En Pere Miralles «Pieres», En Guillem Gar-

cias «Mosson», Es sabater «Matarino», En Rafel «Costa», En Joan «Vermell» i els germans Antoni i Bernat García que més tard deixaren el poble per a fer-se militars d'Artilleria.

—Era moguda políticament la nostra vila?

—En aquelles saons, es turnaven per a governar, els partits polítics. El Lliberal d'En Ferrando i el Conservador d'En Fraret. Cosa curiosa era que cada partit tenia la seva banda de música. Record que la banda dels conservadors tenia l'acadèmia a Ca Na Peixa.

—Altres curiositats d'aquella època?

—Pràcticament tothom anava a missa, i sobretot ningú podia deixar de complir la confessió i comunió almanco una volta a l'any. En aquell temps, els homes per anar a confessar-se, prop de Pasqua, s'avisaven en el cafè.

Anava a l'escola del Molinar i del carrer de Baix.

Aconseguí la carretera de Randa a Cura.

En el seu temps, el partit lliberal i conservador es turnaven per a governar i cadascú tenia la seva banda de música.

—On féu els seus estudis?

—Els primers estudis de religió, que són els d'humanitats, els vaig realitzar a Lluçmajor i a Artà. El noviciat el vaig fer a Artà, quan tenia 15 anys. Llavors a Inca hi vaig estudiar els anys de Filosofia, i més envant vaig passar a Palma on hi havia la redacció de la revista «El Heraldo de Cristo» editada pels franciscans. Encara d'estudiant, vaig esser administrador de la revista. Aquí em vaig posar malalt. Tenia una salut raquítica, i estant en perill de caure en una tuberculosi, el metge m'aconsellà descans absolut, i m'enviaren a refer la meua salut a la Porciúncula i a Cura. Així i tot, no vaig perdre cap any d'estudis i el Bisbe Rigobert Domènech m'ordenà prevere, dia 22 d'abril de 1924.

—I de Capellà?

—Vaig esser condeixeble del P. Gí-nard Bauzá, autor del Cançoner de

Mallorca, i també col·laborador de Mn. Antoni M.ª Alcover en la recollida de fitxes pel Diccionari. Estant a Cura, el superior fou enviat al servei militar, i vaig quedar encarregat de la direcció de Cura.

—Quines coses té per contar-nos de la seva estada a Cura?

—Essent jo encarregat del Santuari de Cura, no hi havia per anar-hi més que un caminó de mala mort. Vaig tenir notícies de l'amistat que la família d'En Tomeu d'Es Forn tenia amb l'enginyer de camins Eusebi Pascual, i a través d'ell, vaig poder demanar com i de quina manera haviem d'obrar per aconseguir de la Diputació una bona carretera per a pujar a Cura còmodament. Així, seguint les seves indicacions, amb poquíssim temps, es pogué dur a terme la construcció de la carretera que va des de Randa al portell del Santuari.

—I de Cura, cap a on l'hi envellà?

—Vaig partir cap a la Porciúncula. Al cap d'un cert temps, em feren superior d'allà. Em demanaren per esser Mestre de novicis, ja que el noviciat estava a la Porciúncula. Vaig seguir en aquest càrrec durant 10 anys, una temporada en la que vaig fer molta feina col·laborant amb l'«Heraldo de Cristo», sota el seu dònim de «Quepós».

—A l'arxiu parroquial de Montuiri es guarden unes notes històriques recollides per Mn. Cosme Bauzá, el capellà «Bo» de Felanitx, on es diu que vostè fou Ministre Provincial.

—En efecte, vaig esser elegit Ministre Provincial de la nostra Congregació. Tenia 34 anys. El dia que m'elegiren no vaig tastar res, no tenia gens de gana. Va ser un temps dur, coincidint amb els anys de la República i de la guerra civil. Fins i tot, pensàrem de preparar un convent a Roma, per si fos precis. Em vaig haver de relacionar amb les autoritats d'aquell temps, sobretot record que vaig intervenir i parlar varies vegades amb el Governador Alvarez Osorio. Llavors vaig quedar de Vicari Provincial, i després de tres anys, d'Ecònom Provincial. Entre tot, uns 15 anys.

—Després d'aquests càrrecs a nivell de direcció dels franciscans, ha estat a altres convents?

—Sí, després d'aquests anys de formar part de la Cúria Provincial, vaig tornar a Lluçmajor com a superior, i també a Artà. Finalment, altra vegada a Lluçmajor, on se'm donà l'encàrrec de fer classe de llatí elemental i clàssic i llengua francesa al nostre col·legi de Batxillerat, però aquests darrers anys, degut a unes deficiències de la vista, he deixat les tasques escolars. I ara aquí estic, dedicant-me a l'estudi i a la pregària i sobretot a visitar vellets i malalts del poble.

—Gràcies, P. Verger, per la vostra amabilitat i les vostres respostes. Sempre és estimulante per als montuierers conèixer un país a que ha dedicat la seva vida a escampar pau i bé per les nostres terres, i que és un clar exponent del caràcter de Montuiri: la bonhomia i l'obertura, la fe i el goig de viure.

Feren l'entrevista: **BALTASAR AMENGUAL**
i **BARTOMEU TAULER**

(1) **NOTA:** Mn. Pere Josep Crespi Pocovi, sacerdot i mestre nacional era natural de Montuiri, i li deien «Es mestre Palou». Fou Vicari de Santa Maria, al mateix temps que mestre del nostre poble. Fou el mestre dels nostres pares i padrins. Havia estat ordenat prevere l'any 1874. Morí a Montuiri, dia 23 de març de 1929.

Els alumnes de 2.ón curs

(D'esquerra a dreta, fila de darrera:) Gabriel Mayol, Gabriel Pocovi, Apol·lònia Rigo, Cati Amengual, Francisca Verger, Maria Francisca Febrer i Catalina Oliver (tutora). (Fila d'enmig:) Macià Coll, Miquel Llaneras, Francisca Bauzá, Rafel Honorat Ribas, Maria Mayol, Conxita Cerdà. (Asseguts:) Jaume Nicolau, Antònia Carralero, Antònia Font, Coloma Miralles, Miquel Pocovi, Magdalena Pocovi i Antoni Verger.

NOTICIARI LOCAL

ELS IMPOSTS BAIXEN DEL 20 AL 16 PER CENT

Un Ple de l'Ajuntament va aprovar que l'impost per contribució urbana baixés del 20 al 16 per cent.

També l'Ajuntament ha suprimit altres arbitris municipals de les vivendes.

Aquest any 1985 es deixaran de cobrar uns impostos per valor de 500.000 pessetes relatives a arbitris i que —inicialment— estaven posats a cobrança.

La baixada al 16 per cent entrarà en vigor a partir de 1986.

EL PARE MARTORELL, ACADEMIC DE BELLES ARTS

El passat 12 de juny, el Pare Antoni Martorell fou investit a Ciutat Acadèmica de número de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Sebastià. A la investidura hi acudiren quasi un centenar de montuierers encapçalats pel batle. El Pare Martorell pronuncià el seu discurs d'ingrés, tota una peça meravellosa, sobre el tema «Cant Popular i música litúrgica». Li contesta en nom de l'Acadèmia el Director de la Capella Clàssica. Rd. D. Bernat Julià.

Cal esmentar que l'Ajuntament en Ple va acordar felicitar-lo per tan relevant distinció.

GRUP EXCURSIONISTA: SORTIDA A CALES DE SANTANYÍ

El diumenge 23, a les 7,30 del matí, el grup excursionista que ja havia organitzat la marxa d'Orient a Coanegra, va partir cap a Cala Almoina, més al sud de Cala Llobards. Es va fer tot l'itinerari previst, caminant unes tres hores i admirant la bellesa d'unes platges i calons pràcticament verges. Un autocar va deixar el grup de 25 persones que hi participaren, i a les 11,30 ja podien tirar-se a la mar de Cala Santanyí. Una excursió i una dinada molt amistosa i familiar. A les 4 de l'horabaixa, l'autocar —amb aire acondicionat— retornava el grup a Montuiri per a tenir bé temps de participar en el partit de futbol que significaria l'ascens a III.^a Divisió. Un diumenge perfectament aprofitat.

G. Gomila

«Es un honor per Montuïri la gesta que

En Joan Ramonell, President del C. D. Montuïri.

Entrevista amb En Joan Ramonell, President del C. D. Montuïri

Havia acabat el partit contra el Penya Esportiva Santa Eulàlia. El C. D. Montuïri era ja de III divisió nacional per primera vegada en la seva història. El president, Joan Antoni Ramonell Amen-gual, l'home «més feliç del món». El tro-bam ben remullat, perquè els jugadors l'havien agafat i també al «mister» López Castillo; els havien posat tots dos davall la dutxa. Una anècdota més per afegir a una temporada difícil d'oblidar per als aficionats montuïrers.

—Estic esbucant. La tensió, nirvis i pas-sar pena «han estat massa». Teníem l'o-portunitat i no podíem desaprovechar-la. A la Directiva ens feia il·lusió que, d'aquí a uns quants anys, es pogués contar que el Montuïri havia militat a la III divisió na-cional. Sabem que només hi estarem l'any que ve a causa de la restructuració de les categories nacionals. Es tracta d'una ex-periència que cal assumir. Tenguérem una reunió tota la directiva, abans de ju-gar la promoció, i tots votàrem «Sí» a la Tercera.

—Com analitzaries la temporada?

—Indubtablement que ha tenguut dues fases ben diferenciades. A la primera volta, l'equip no donava la mesura de les seves possibilitats ni de la qualitat dels seus jugadors. La segona volta va ser «arrolladora». Traguérem punts de per tot, guanyant inclús per 0-2 dins el camp del líder Santanyí; en «Es Revolt» només perdérem un punt.

El nostre aplaudiment

L'entusiasme era extraordinari, la gent no s'aturava de comentar-ho, era una vetlada apassionant la nit del 23 de juny. Els carrers i la Plaça s'ompliren de montuïrers de totes les edats que gojosament no s'aturaven de celebrar la gesta esportiva, saltant i fent onejar les banderes.

S'havia guanyat un partit de futbol, tal vegada el més transcendental, fins ara, de tota la història del C. D. Montuïri, el qual suposava haver arribat a la categoria nacional. Ni els més optimistes s'ho haurien cregut fa un parell d'anys, i enguany s'ha realitzat l'esdeveniment.

Si bé s'ha d'atribuir aquest extraordinari fet als jugadors que aquesta temporada han defensat el pavelló montuïrer, no s'ha d'oblidar l'esforç i entusiasme dels directius i, naturalment dels aficionats que els diumenges han animat la campanya que s'emprengué el setembre passat.

El dissabte de Sant Joan —diumenge— Montuïri aplaudia no sols en el camp d'esports «Es Revolt» el seu equip, sinó que els carrers també eren una festa. La Banda de música, els coets, els esquitxos del xampany... tot ajudava a què es respiràs l'ambient de festa perquè el Montuïri —tot Montuïri— havia guanyat merescudament un lloc entre els millors equips de futbol de la nostra Comunitat Balear.

BONA PAU felicita a tots els qui han fet possible aquesta proesa i els desitja que aquest coratge i entusiasme d'enguany tenguin una llarga durada.

O. Arbona

—I la lligueta d'ascens?

—A la fi, s'ha fet justícia. Dic a la fi perquè, com se sap, perdérem els dos pri-mers partits. Ara bé, fou per circumstàn-cies anormals dins Santanyí, empatàvem faltant 5 minuts per acabar el partit; ens piten un penalty injust perquè el jugador contrari es va «tirar a terra». A S'Indio-ria, contra la Victòria, En Prohens marca un gol totalment correcte i l'àrbitre —no sabem per què— l'anul·la; vénen les pro-teses i ens expulsa un jugador i, a partir de llavors, l'equip contrari ens va marcar els dos gols.

ben normal fer un recurs. Nosaltres ja avisàrem l'equip d'Es Castell que N'Ainsa no podia jugar. Ells foren capar-ruts. També et puc dir que, sense N'Ain-sa, el Villacarlos no ens hagués guanyat.

● «Voliem que es pogués di-visió».

● «Tots els directius haviem

Que la renúncia a tornar jugar el partit per part del club menorquí ens ha benefi-ciat? Ara que hem pujat, hem de dir que sí; però, si es disputa el partit i nosaltres

● «La Categoria Nacional no ens farà oblidar els equips base».

● «Dia 6 d'aquest mes hi haurà un gran espectacle amb Rà-dio Futura».

—Algú afirma que el C. D. Montuïri ha tenguut sort per «l'affaire» del partit de Villacarlos.

—Crec que qualsevol persona mínima-ment entesa en futbol hagués fet el ma-teix que nosaltres. Si un equip alinea indègudament un jugador i tu ho saps, és

obtenim la victòria per dos gols de dife-rència, fèim primer de grup i ascendim directament, mentre que el Santanyí era segon.

—Com s'ha portat la Directiva?

—Tenim un bon equip de gent mol fe-

ts junts acabam d'aconseguir»

10 anys després, a Tercera Divisió

«Aquest és l'equip aleví del C. D. Montuiri de la temporada 1974-75 a la inauguració del II Torneig de la Llum. 10 anys després, tres jugadors de la foto han jugat el 23 de juny de 1985 amb l'equip que ara ascendeix a III divisió

nacional: En Pep Gomila (cinquè dels qui estan drets), En Llorenç Bauzá (devora l'anterior) i En Macià Miralles (el qui du el banderí). En Biel Gomila, aleshores entrenador, també ha pujat a III.^a, avui com a Secretari».

nera. Un Club mai no és el President ni els jugadors de les plantilles. És una tasca comuna. És veritat que l'equip de

ve el club ha militat a 3.ª Di-

at "sí" a la 3.ª Divisió».

Preferent ha cridat més l'atenció. Lògicament, du molts més maldecaps i despeses. He d'agrar públicament els esforços de cada setmana a aquest grup de persones —cadascú que ha treballat d'un vent o altre es pot donar per al·ludit— que, sense tenir res a canvi més que problemes i feina, ha fet costat a l'equip de Preferent i als juvenils, infantils i alevins. Tot du treball. Un es veu més. L'altre, de gran mèrit i relacionat amb els equips base, necessita una constància i sacrificis que poca gent valora. Totes aquestes persones es mereixen un monument.

(Passa a la pàg. següent)

Així va veure el nostre dibuixant l'ascens del Montuiri.

El Montuïri a Tercera Divisió

(Ve de la 7.ª pàg.)

—I dels jugadors, què en direm?

—Tothom sabia que el Montuïri tenia una de les millors plantilles de Preferent. Les seves actuacions inicials no estaven d'acord amb la seva qualitat. A ells i als dos entrenadors —Amengual i López Castillo— se'ls deu l'ascens. Ara bé, hem hagut d'estrènyer les corretges perquè són mals d'anar entorn.

—Com heu previst la pròxima temporada?

—Ara ve l'hora de posar-nos-hi de valent. Primer fitxarem l'entrenador. No hem decidit encara qui serà. Després, planificarem la temporada de III.ª divisió. El que sí tenim ja a punt són els equips de les categories inferiors, categories que mai podem deixar de banda i que la III divisió no ens pot fer caure en la trampa de no donar-los el suport necessari. El Club ja ha inscrit els juvenils, infantils i alevins. Comptam amb l'interès i «bona feina» que demostraren les persones que fan falta dins l'engranatge del Club. Em referesc a Toni Sánchez, Francesc Sitjar, per als infantils; Joan Verger Ramonell, com encarregat dels alevins; Miquel Payeras per a delegat dels juvenils i Tomeu Ferrer el qual ha manifestat que vol ajudar on faci falta. Quant als benjamins i petitons de futbol-sala, depenen oficialment de l'Escola i APPAA. La tasca iniciada no s'ha de deixar i la coordinació que hi ha hagut entre el Club i els Jocs Escolars continuarà l'any que ve.

Equip de futbol-sala infantil del C. D. Montuïri, temporada 1984-85. Tres jugadors ja han passat a juvenils. Aquest és l'objectiu del futbol base: Que arribin amunt.

—El pressupost s'incrementarà molt més...

—Aquí surten els greus problemes. Per a recaptar «fondos» farem un gran espectacle aquest dissabte 6 de juliol en «Es Revolt». Vendrà de forma exclusiva, a Montuïri, un dels grups musicals més importants d'Espanya. Es tracta del conjunt «Ràdio Futura». M'agradaria que tot el poble hi vengués i que sàpiga que amb la seva entrada ajudarà al futbol montuïrer. També esperam que amb la III divisió siguin més els socis, els directius i les persones que recolzin econòmicament el Club, que no és nostre, sinó del poble.

—Joan, enhorabona a la Directiva, Jugadors, Entrenadors, Delegats d'equips i Socis per aquesta efemèrides aconseguida.

—Brindam aquest ascens a tot el poble, perquè consideram que és un honor per a Montuïri la gesta que tots junts acabam d'aconseguir.

No poden ser més afalagadores les paraules d'aquest President. En nom dels al·ludits: gràcies.

GABRIEL GOMILA

L'any passat aquests juvenils pujaren de categoria. Enguany ho han aconseguit els grans

NOCES D'OR MATRIMONIALS

1935 - 1985

El matrimoni format per
Joan Mayol Pocoví (Matró)
i Francesca Arbona Miralles
se celebrà el 18 de juliol de 1935
Per tant aquest mes commemoren
les noces d'or matrimonials.
Els felicitem i destijam que
puguin viure molts d'anys plegats.

PER A LA HISTÒRIA:

DADES DEL PARTIT EN QUE EL C. D. MONTUÏRI PUJAVA A III DIVISIÓ NACIONAL

Data: 23 de juny de 1985

Camp: «Es Revolt»

Partit: C. D. Montuïri - Penya Esportiva Santa Eulàlia (tercer de Mallorca) (Campió d'Eivissa)

Sistema: Eliminatòria entre els segons classificats dels grups B i A en les finals de Balears de Regional Preferent. Resultat del partit d'anada disputat una setmana abans a Eivissa: Empat a un gol

Alineació del C. D. Montuïri:

1. Gabriel Miralles Bennàssar (montuïrer)
2. Macià Miralles Manera (montuïrer)
3. Benet Campins Rioja (montuïrer)
4. Mateu Barceló Sastre (montuïrer)
5. Jaume Prohens López (ciudadà)
6. Josep Gomila Mesquida (montuïrer)
7. Llorenç Bauzá Rigo (montuïrer)
8. Paco Rosselló Nicolau (vilafranquer)
9. Antoni Nicolau Sansó (manacorí)
10. Angel Albero Frias (ciudadà)
11. Ignaci Forteza Obrador (porrerenc)
12. Jaume Pocoví Mayol (juv. Montuïri)
13. Joan Verger Rossiñol (juv. Montuïri)
14. Juanjo Estrades Cerdà (montuïrer)
15. Angel Prado Peinado (montuïrer)

Entrenador: Joan López Castillo

Delegat de Camp: Joan Pocoví Oliver

Arbitre: Joan Borderia Rosa (valencià)

Resultat: C. D. MONTUÏRI, 2 (Rosselló i Nicolau, minuts 37 i 83) - P. E. STA. EULÀLIA, 1 (Montaívo, minut 89)

Montuïri alevi 84-85 que ha acabat en sisè lloc a III regional i, possiblement, també pugi de categoria. El club ja té organitzats els equips de la pròxima temporada.

ELS EQUIPS DE III DIVISIÓ

Margalidà	Ferrerries
Felanitx	Sp. Mahonés
Hospitalet	Murenc
Portmany	Alaró
Badia	Porreres
Eivissa	Mallorca At.
At. Baleares	Alaior
Calvià	Ciudadella
Constància	Sóller
Santanyí	Montuïri

O sia, han descendit l'Artà, Porto Cristo i Xilvar i ascendeixen, Sóller, Santanyí i Montuïri. D'aquesta manera hi haurà 13 equips de Mallorca, 4 de Menorca i 3 d'Eivissa.

Resultats dels partits de la fase final d'ascens:

Montuïri, 2 - R. La Victòria, 1
At. Villacarlos, 3 - Montuïri, 1

En aquest partit l'equip menorquí va alinejar a Jordi Ainsa, el qual tenia un partit de suspensió per acumulació d'amonestacions. Va fer un recurs el C. D. Montuïri. La Federació va determinar que el dijous 13 de juny es repetís el partit a terreny neutral (a Eivissa). L'Atlètic Villacarlos va renunciar per motius econòmics ja que havia de pagar totes les despeses seves, del Montuïri (inclosos els jornals), arbitratges i camp. La Federació donà per guanyador al Montuïri sense que es disputàs l'encontre, i això va suposar que el Montuïri quedàs segon del seu grup amb 8 punts (igual que el campió Santanyí). Per centèssimes en el coeficient no es va proclamar campió i així ascendia directament a III divisió el Santanyí.

Aquest fet va ocupar les pàgines de la premsa balear, donant lloc a moltes polèmiques. Ara bé, la raó estava de part del Montuïri perquè qualsevol club hagués fet el mateix: Impugnar un partit per alineació indeguda.

Proclamat segon del grup el Montuïri, va jugar els dos partits de l'eliminatòria contra el segon del grup A. Aquests foren els resultats:

P. E. Santa Eulàlia d'Eivissa, 1 - Montuïri, 1

Montuïri, 2 - P. E. Santa Eulàlia, 1

D'aquesta manera el Montuïri ha quedat classificat el tercer equip de la fase d'ascens i per la qual cosa la pròxima temporada jugarà a tercera divisió nacional.

L'èxit esportiu comença d'abaix amb els benjamins, campions comarcals en els jocs escolars del present curs.

CONFIRMACIÓ DE 65 JOVES DINS LA VISITA PASTORAL

65 joves i al·lotes de les comunitats cristianes de Montuïri i l'Algaida reberen la Confirmació, dia 16 de juny a la nostra parròquia. Va ser una celebració que va tenir un to familiar i càlid, amb una participació massiva dels cristians dels nostres pobles.

Un jove, en nom de tots llegia el *manifest*, que reproduïm, i que ells mateixos havien redactat.

COL·LECTA CÀRITAS - CORPUS

La col·lecta del dia del Corpus d'enguany, endemés d'algunes ajudes fetes arribar personalment, ha aconseguit enviar pels programes de Càritas 38.015 Pts.

No es podia amagar l'alegria dels confirmats rodejant el Bisbe.

MANIFEST DELS JOVES CONFIRMATS

Sr. Bisbe D. Teodor,
amics i pares, companys en el seguiment de Jesús:

TENIM UN MÓN on hi regna la indiferència i el passotisme, on l'ambició s'ha apoderat del cor de moltes persones, on l'individualisme ens allunya cada cop més, perquè cadascú va a lo seu. Un món, on pocs donen la cara, amagant-se darrera la careta de la covardia o comoditat.

Un món on l'atur, la droga, el futur incert, la por... ens duen a la desesperació. Un món contaminat, on es fa cada vegada més difícil la vida.

MALGRAT TOT AIXÒ, CONSTATAM: que diàriament van sorgint petits grups animats a donar resposta als problemes de més transcendència. Ens encoratja el fet de veure grups de joves sensibilitzats en ajudar a sobreviure, a defensar la natura, els grups d'Esplai que descobreixen amb els altres el valor del temps lliure; persones que creuen en els altres, i van descobrint un sentit a la vida.

Nosaltres, joves, volem canviar lo dolent i impulsar les accions positives, i per això...

ENS COMPROMETEM, davant els companys i davant tota la comunitat cristiana, a no tancar els ulls davant la felicitat i davant la realitat de cada dia, a ésser oberts i crítics davant la vida, a actuar amb sentit comú, i no pels ídols o modes imposades, a fer present l'amor de Jesús, des de la nostra vivència com a creients, tant a les discoteques com en el treball, a l'estudi i a la família, al poble i al carrer, per a transformar el món segons la Bona Nova de Crist el Senyor.

Els 65 joves confirmats

HA MORT EL BISBE PLANAS

El Bisbe, Francesc Planas Muntaner, morí a Ciutat la matinada del 16 de juny pasat. Fa 25 anys que fou consagrat Bisbe d'Eivissa —fet del que BONA PAU se'n feu ressò en el número de juny de 1960— si bé en feia 15 que no hi exercia, degut a la seva manca de salut.

Aquesta mort fou encara més divulgada a Montuïri per altres dos motius: perquè essent aquí el Bisbe de Mallorca, Teodor Úbeda, s'hagué d'anticipar l'hora de la Confirmació per a poder anar-se'n a presidir les exèquies i per la circumstància d'ésser conegut per molts de montuïrers.

Descansi en pau.

AS'HA D'IT QUÈRI

... moments de tensió, nirvis sostinguts! Un primer goooooool corejat per un camp de futbol replè com mai s'havia vist. Un: a la fi! quan s'àrbit pita sa final. I llavors, s'explosió d'entusiasme, de trui, de coets, de bocines de cotxes, arribada triumfal a Plaça, sifonades de xampany, mantejades a jugadors, president, entrenador i col·laboradors, pasdobles, ovacions, banderes... en una paraula: festa grossa. I és que aquí, encara que moltes vegades no ho paresqui, vibram com a poble, i s'ha acabat! I qui se creu ses fulles negres i pessimistes de ses aus de mal averany és que no coneix es cor, es bessó de sa nostra gent.

... sa segona sortida d'es grup excursionista ha caigut dins s'estiu, i la gent s'ha fet un poc de por. Deu ser por a ses dematinades... Saps que és de bona sa «marxeta» d'es dissabtes! Por a ses soleiades... i sobretot por a perdre es gran partit de sa temporada! Però es valents que se decidiren a passejar per ses fabuloses cales de Santanyi varen matinar contents, varen caminar amb bona fesca, se capficaren dins ses aigües precioses de devora es Pontàs, també pogueren contemplar meravelles vivents i tornaren amb sos ulls plens de blau i verd i sa pell salada i morena. I, lo millor de tot, ben fresquets per contemplar es partidasso...

En Joan de sa farinera va demostrar una vegada més ses seves habilitats de nador. Només, que va fer tanta via a arribar a sa platja, que llavors sa dona el cercava per tot... I no endevinàrieu on va ser: idò ben adornit amb so cap a s'ombra d'unes barques ajaçades damunt s'arena. No hi ha com esser tranquils per anar pel món!

... s'Església de Montuïri també volgué participar de s'ascens del Montuïri: sa Missa des vespre se va «atrassar» casi mitja hora. Ja s'havia de preveure!

... és tan poc «lo» que s'Ajuntament ha tornat enrera de sa puja de ses contribucions que molts pocs n'han quedat satisfets. Ara bé, així mateix n'hi ha que han dit: «algo és algo».

EN XERRIM

25 anys enrera

25 Juliol 1960

El Bisbe de Mallorca, Dr. Enciso y Viana, beneeix el capvespre les obres de reforma que s'han fetes a l'església i hostatgeria del Puig. El matí, el Vicari General, Francesc Payeras, també beneí la primera pedra de les noves vicaries.

PLUVIOMETRE

No hi ha marcat res, perquè durant el mes passat no ha plogut a Montuïri.

DEMOGRAFIA

NAIXEMENTS

Dia 31 de maig, Francisca Mayol Barceló, filla de Pere i de Maria.

Dia 1 de juny, Francesc Ramis Verger, fill de Francesc i de Maria.

Dia 14 de juny, Magdalena Mairata Bauzá, filla de Bartomeu i Antònia.

MATRIMONI

Dia 8 de juny, Gabriel Fiol Regis amb M.ª Francisca Cerdà Servera.

DEFUNCIONS

Dia 7 de juny, Gabriel Nicolau Gomila, de 69 anys, casat, «Perons».

Dia 13 de juny, Bartomeu Servera Miralles, de 79 anys, viudo, «Porreres».

Que fa el Consell Insular en Serveis Socials

El CIM aconpleix una labor assistencial bàsica a través del Conjunt dels Centres que són propietat seva:

Hospital General
Hospital Psiquiàtric
Llar de la Infància
Llar de la Joventut
Llar dels Ancians
Hospital de Nit (centre d'acollida dels Marginats)
Centre de Prevenció de Drogues
Grup d'Educació Sanitària a les Escoles d'Infants.

Manté convenis amb uns altres centres tant públics com privats:

Patronat Verge de la Salut (que atén els minusvàlids psíquics)
Centre Lluerna (escola dedicada als subnormals profunds)
Can Ribes (que promou la integració dels marginats)

Facilita ajudes a totes les entitats amb finalitats socials de Mallorca, amb atenció especial a la tercera edat, problemàtica gitana, marginació i minusvàlids.

Entre els projectes imminents hi ha l'elaboració del Mapa de Serveis Socials de Mallorca.

Consell Insular
de Mallorca

c/ Palau Reial, 1

1ª Comunió

**NINS I NINES QUE
PARTICIPAREN PER PRIMERA
VEGADA A L'EUCARISTIA**

Dia 26 de maig

Miquel Mairata Barceló
Isabel Marg. Massanet Regis
Margalida Nicolau Pocoví
Miquela Nicolau Pocoví
Joan Sastre Cerdà
Miquel Verd Canyellas

Dia 9 de juny

Miquel Amorós Puig
Pere Cerdà Linares
Concepció Cerdà Linares
Maria Gayà Ramonell
M.ª Francisca Gomila Pocoví
Margalida Gomila Ribas
Rosa M.ª Gomila Ribas
Joan Martorell Cerrato
Maite Martorell Cerrato
Joan Mas Tugores
Isabel Mayol Manera
Maria Portell Amengual
Bartomeu Rigo Ribas
Baltasar Tous Cerdà
Bartomeu Verger Fiol
Francisca Verger Fiol

ECOS D'UNA VISITA PASTORAL

La visita del bisbe al nostre sector o comarca va ser ràpida i senzilla, però no per això manco profitosa. El principal valor d'aquesta visita del biste Teodor ha estat desvetlar optimisme, aixecar noves esperances, fer veure d'una forma serena i objectiva el creixement i la maduració de les nostres comunitats, l'evolució dels nostres compromisos, i també naturalment els buits que encara queden per a omplir, que certament són molts. El bisbe va remarcar ben fortament que no ens acontentem amb els qui ja vénen, els acostats, que facem camí cap als qui queden o deixam fora. Tota una tasca a seguir amb constància.

CANVI D'HORARI

Durant l'estiu, la Missa dels diumenges matí, se celebrarà a les 10,30.

El ram de flors que embellia l'altar major durant la confirmació, fou després ofert a N'Aina Socies.

EL NOU CONSELL PARROQUIAL DE PASTORAL

El passat 1 de juny es reuní, a la Rectoria una Assemblea que elegiria dotze membres del futur Consell Parroquial de Pastoral de Montuiri.

Responent a una ampla convocatòria, es reuniren 63 persones. Després de participar en uns moments de reflexió i pregària, es donà una breu explicació sobre els motius de crear el Consell de Pastoral així com també sobre els seus objectius i funcions.

Es repartí un full amb llistes obertes, que responien a sis Comissions que han anat funcionant aquests darrers anys: de Catequesi, d'Acció Social, d'Assumptes Econòmics, de Joventut, de Celebració i Pregària i de Tercera Edat. Els assistents votaren dos membres de cada comissió.

El resultat donà la següent composició del Consell:

Membres de dret:

Bartomeu Tauler Valens, rector.
Andreu Genovart Orell, prevere.

Membres elegits per Comissions:

Rafel Socias Miralles i
Llorenç Bauzà Miralles, de Tercera Edat.

Antoni Arbona Miralles i
Maria Miralles Mayol, d'Assumptes Econòmics.

Miquel Martorell Arbona i
Francesca Gomila Gelabert, d'Acció Social.

Margalida Marimon Miralles i
Francesc Mas Fullana, de Joventut.
Joana Ramonell Martorell i
Margalida Mesquida Mayol, de Catequesi.

Baltasar Fiol Mayol i
Honorat Moll Ribas, de Celebració i Pregària.

Membres designats, per a formar una Comissió de Matrimoni-Família:

Joan Gomila Jaume i
Joana Garau Garcias

Elegits pels grups de joves:

Joan Barceló Mayol i
Joana Roscar Nicolau.

Dia 8 de juny es tingué una segona Assemblea per a presentar el nou Consell i per a fer una revisió de les tasques parroquials del curs 1984-85. Pròximament, el Consell elegirà un representant davant el Consell Diocesà de Pastoral així com un secretari.